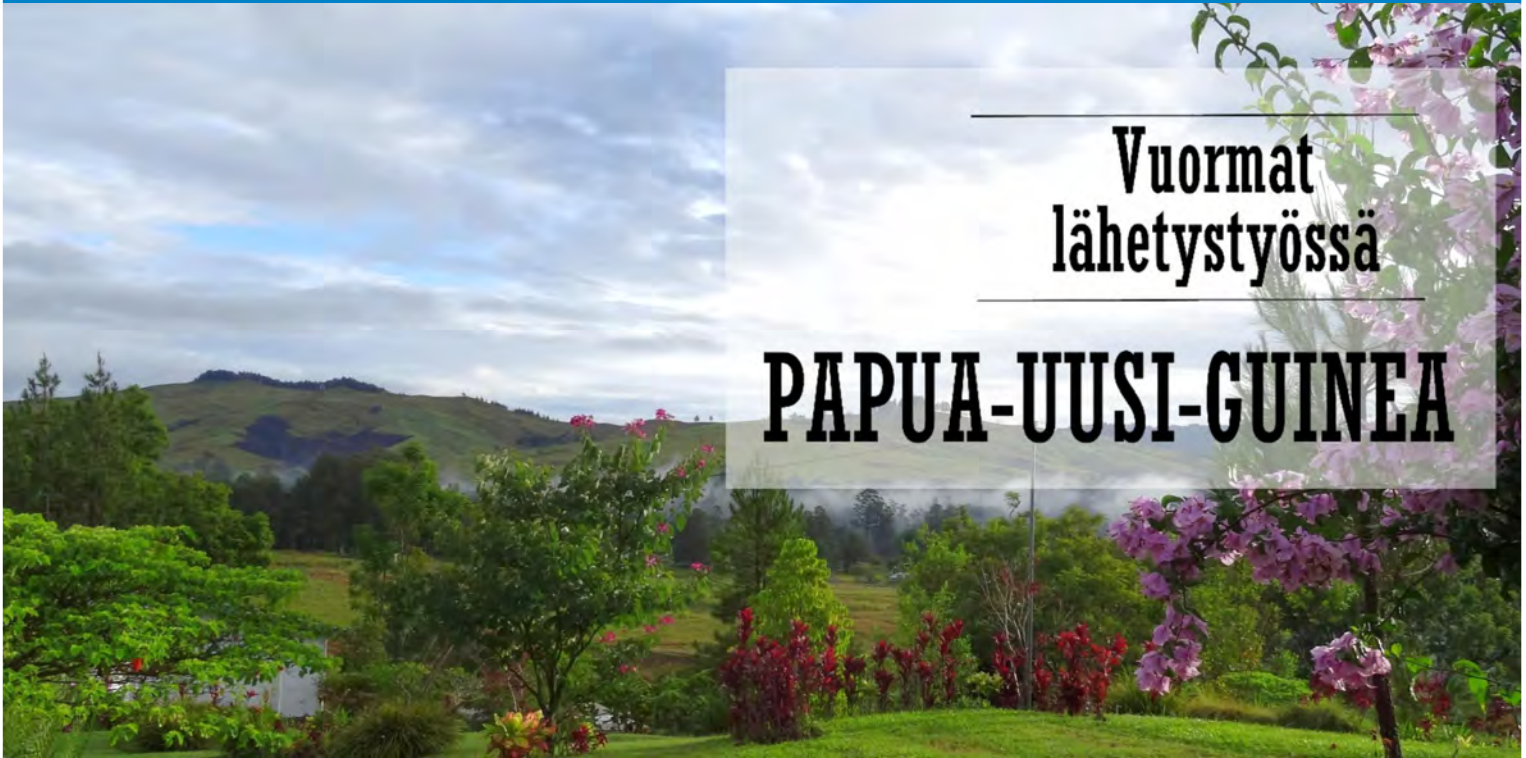

Vuormat lähetystyössä

PAPUA-UUSI-GUINEA

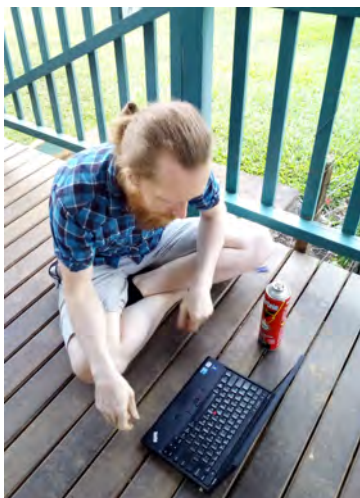

Maaliskuun kuulumiset

Monenlaista on taas ehtinyt tapahtua viime kirjeen jälkeen. Arki on asettunut omaan uomaansa. Marialla on ensimmäinen jakso koululla ohitse ja arvosanat annettu noin 80 oppilaalle. Arvosanojen antaminen ei enää ole ollenkaan yhtä hankalaa kuin ensimmäisellä työkaudella.

Mikolla on töitä riittänyt tietokoneiden korjaamisessa. Työntekijöistä on taas pulaa, kun useampi henkilö siirtyi helpdeskistä toiseen projektiin järjestömmme sisällä. Mikko on nyt virallisesti helpdeskin työnjohtaja ja alaisena on muutama papuauusiguinalainen. Esimiestehtävät eivät ole ihan Mikon lempipuuhaa, mutta hyvin se varmasti menee, kunhan tulee lisää kokemusta ja huomaa itsekin, että pärjää ja osaa.

Marian selkä on taas oireillut enemmän. Harmittaa, kun ehti olla kolme täysin kivutonta kuukautta ja nyt on sitten ollut taas hankalampaa. Ukarumpan klinikan fysioterapeutti laittoi Marian sellaiseen laitteeseen, joka venyttää rankaa, vetämällä ylävartaloa ylöspäin ja samaan aikaan alavartaloa alaspäin. Kuulostaa hurjalta, mutta se kyllä auttoi. Ehkä sitä kautta löytyy keino hoitaa Marian selkävaivoja.

Tämän läppärin korjauksen ensimmäinen työvaihe oli muurahaisten myrkytys

Rukousaiheet

– Mikon uudet esimiestehtävät helpdeskissä. Rohkeutta ja viisautta, kun joutuu hiukan mukavuusvyökykkeen ulkopuolelle.

– Olemme saaneet tavata monia papuauusiguinealaisia ystäviämme. Pastori Manditaa sekä burumilaisia. Rukoillaan myös heidän työn ja perheen puolesta. Monilla on hankalia ongelmia, joihin meilläkään ei ole antaa ratkaisuja.

Kiitosaiheet

– Marian selkäkipuun on tuntunut löytyneen hoitokeino. Samalla oman heikkouden näyttäminen on lähentänyt suhteita paikallisiin ystäviin. Monet ovat tarjonneet apua mm. kaupassa käymiseen ja siivoukseen.

– Mikko on iloinnut pienistä kodin remppatöistä ja se tuo hyvää vaihtelua toimistossa istumiselle

Juhlaa ja jälleennäkemisiä

Juhla-ateria peitellään banaaninlehdillä ja jätetään kypsymään kuumien kivien päälle

Kotiin saatiin mukaan kokonainen possun jalka

Burumilaisia ja Borongilaisia raamatunkääntäjiä meillä kylässä

Mandita on vihdoin palannut Pogerasta takaisin Ukarumpaan. Meidät kutsuttiin Manditan perheen luokse syömään meidän paluun kunniaksi tehtyä juhla-ateriaa. Jotkut teistä ehkä muistavat, että Mandita lahjoitti meille possun ennen Suomeen lähtemistä. Ajatuksena, että sitten kun tapaamme seuraavan kerran, niin possu tapetaan ja syödään juhla-ateriaa. Lapset nimesivät meidän possun Pinoksi.

Pino ei kuitenkaan vielä joutunut pataan, johtuen siitä, että sadekauden vuoksi ruokaa ei possullekaan ole ollut kovin paljon ja Pino oli hiukan liian laiha paistettavaksi. Sen sijaan Mandita hankki toisen possun ja se paistettiin kuumien nuotiokivien päällä perinteiseen papuausiguinealaiseen tyyliin.

Mikko söi urheasti possun sydäntä ja maksaa. Maria yritti kohteliaasti maistaa, mutta hiukan vaikeaa se oli. Samaan aikaan pienimmät lapset tappelivat kuka saa minkäkin kokoisen palan possun sisälmyksiä. Taas piti muistuttaa itseään siitä, että vieraana meidän kuuluu kohteliaasti syödä se mitä tarjotaan.

Manditan perheväkeä oli koolla niin paljon, että meille alkaa olla jo hiukan vaikea hahmottaa ketkä lapsista ovat oikeasti Manditan ja ketkä ovat muita sukulaislapsia. Kaiken kaikkiaan aterialla oli 15 lasta ja 7 aikuista. Saimme yhden possun jalan vielä kotiinviemisiksi.

Myös Burum-Mindikiläiset ja Borongilaiset ovat olleet nyt Ukarumpassa kurssilla. Oli kiva nähdä heitä, juoda yhdessä teetä ja rukoilla. He saivat myös meillä Whatsapp-ohjelman kautta soittaa Soini Olkkoselle Suomeen ja he olivat oikein iloisia saadessaan puhua Soinin kanssa omalla kielellään. Sekä Burumilaiset että Borongilaiset kääntävät nyt Vanhaa Testamenttia. Hidasteena ovat rahaongelmat, ihmisuuhdeongelmat sekä tekniikkaan ja sähkön saamiseen liittyvät ongelmat.

Jumala, sydämeni on levollinen,
mieleni on tyyni.

Sinun armosi ulottuu yli taivaitten,
sinun uskollisuutesi ylös pilviin.

Psalmi 108:2,5

Armo on sisällä

Yksi Papua-Uuden-Guinean 850 kieliryhmästä on Nukna ja Nuknan kielelle käännetään Uutta Testamenttia. Kääntäjät työstivät efesolaiskirjettä, jossa Paavali puhuu usein armosta, mutta nuknankielessä ei ole suoraa käännöstä sanalle "armo".

Kääntäjien tiimi pohti pitkään mikä olisi oikea tapa kuvailla armoa. Lopulta he tulivat siihen tulokseen että armo on sitä että "Jumala antaa sisälmyksensä meille".

Nuknan kielessä tunteet sijaitsevat "sisälmyksissä". Vähän samalla tavalla kuin meillä ajatellaan, että tunteet tulevat sydämeistä.

Nuknankielessä sisälmyksiensä antaminen tarkoittaa rakkautta, sitä että haluaa antaa lähimmäiselle kaikkein parastansa ja kaikkea hyvää. Sitä Jumala haluaa antaa meille, armoa.

Tule mukaan työhön lahjoittamalla viittellä **25551** jollekin seuraavista tileistä:

Lapin KL FI57 5131 2720 0399 13
Pohjois- FI21 8000 1600 5736 21
Pohjanmaan KL
Satakun- FI10 5700 0220 0055 91
nan KL
SEKL FI14 5043 1920 0034 52

Läheittävät seurakunnat:
Enontekiö, Muonio, Kittilä, Ylitornio,
Simo, Haukipudas, Tuira, Karjasilta,
Jämijärvi ja Harjavalta